

РЕШЕНИЕ

№ 1244

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разглежда докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20221110213731 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на С. Т. И. срещу ЕФ № 8505324876 на АПИ, с който на жалбоподателя за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева. От страна на жалбоподателя (в това число посредством процесуален представител) се иска отмяна на фиша (и присъждане на разноски), като се излагат конкретни доводи за липса на административно нарушение и въобще за липса на основания за ангажиране на отговорността на жалбоподателя, за наличие на по-благоприятен закон (чл. 3, ал. 2 от ЗАНН), явяващ се основание да не се търси отговорност от въззивника, както и за несъобразяване на конкретни процедурни правила. Въззиваемата страна АПИ не излага становище посредством надлежен процесуален представител.

Жалбата е неоснователна, в това число като материалният закон е приложен напълно правилно. От приобщените към доказателствената съвкупност с определение с правно основание чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН книжа и от огледания в съдебно заседание снимков материал (две разпечатки на снимки), се установява по несъмнен начин описаната в ЕФ фактическа обстановка, с която страните са запознати и към която съдът препраща (забрана за каквото препращане липсва в релевантната нормативна уредба, като това не означава, че съдът не установява и не излага конкретна фактическа обстановка, а че просто не я повтаря /преписва/). Приложеният доклад (разпечатка) установява (както и самият процесен ЕФ, имащ и доказателствено значение) и собствеността на съответния автомобил и липсват каквито и да било основания за съмнение в тази насока (както и изобщо относно достоверността на който и да било от визираните преди малко доказателствени материали –

от гледна точка на логичността на тяхното съдържание, източника на информацията и съпоставителния анализ помежду им и помежду отделните им части). Уважаването на направените от страна на въззивника с жалбата доказателствени искания не е необходимо за установяване на обстоятелства, релевантни за делото. Касае се за просто заснемане (при което липсата на някакво предварително обучение не е от естество да внесе каквото и да било съмнение за достоверността на заснетото), а не за дейност по измерване (попадаща в обхвата на ЗИ, респективно на Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол). Практически никакво оспорване не е налице изобщо по административно-наказателното производство касателно датата и часа на процесното движение на МПС. Изискване за липса на каквото и да било участие на контролен орган в установяването на нарушението не е налице в релевантната правна уредба; видно от съответната поставена запетая, разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, която гласи „за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш“, свързва отсъствието на контролен орган и нарушител с издаването на фиша, а не със съответната контролна дейност. Актуалната както понастоящем, така и към процесната дата 09.05.2022 г., нормативна уредба не съдържа изискване за предварително обозначаване с пътен знак или по друг начин на осъществяването контролна дейност, довело до констатиране на нарушението. Въпросът за скоростта на движение на превозното средство е напълно ирелевантен за делото. Щом пълният регистрационен номер на съответното превозно средство не е отразен в електронната винетка, то липсва валидна такава за съответното МПС (с това е свързана отговорността), като, впрочем, от приложената разписка (заверено копие) за електронна винетка определено не се установява при издаване на винетката да е бил деклариран пълният номер на автомобила, но при всяко положение от значение е това, че електронна винетка за процесния автомобил с регистрационния му номер (пълния) не е била издадена и водачът на автомобила, респективно неговите собственик и/или ползвател, са имали възможността да установят това обстоятелство (по издадената разписка или чрез проверка в Интернет, както – касателно последното - е общоизвестно), респективно е бил длъжен да го установи, имайки предвид уредбата по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП и по чл. 179, ал. 3 вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП. Изводимо от уредбата по чл. 7 от ЗАНН, процесното административно нарушение може да бъде извършено и при форма на вина непредпазливост (т. е. не е необходимо непременно да бъде извършено умишлено), като изобщо за отговорността и ангажирането ѝ в случая са установени специални правила в чл. 187а от ЗДвП (съобрази!). Изрично следва да се посочи, че наличието на нетълкувателна съдебна практика в един или друг смисъл само по себе си се явява ирелевантно. Случаят не съдържа никакви особености, които да го квалифицират като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Новата редакция на чл. 179, ал. 3д от ЗДвП конкретно касателно хипотезата на извършени три нарушения в рамките на една календарна година при управлението на едно и също ППС не може да има за свой разумен (действителен) смисъл освобождаването от санкциониране завинаги на

всяко последващо неправомерно управление без заплатена винетна такса (например 10 години по-късно), а се отнася до новоизвършено през съответната календарна година движение от съответния вид, т. е. не е налице в тази връзка хипотеза по чл. 3, ал. 2 от ЗАНН (в случая от страна на жалбоподателя посредством неговия процесуален представител се прилагат ЕФ, които при всяко положение не са за осъществено движение през календарната 2022 г.).

Така при извършената цялостна и служебна проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН съдът не открива каквито и да било основания за изменение или отмяна на обжалвания фиш, поради което същият следва да бъде потвърден на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 4 от ЗАНН, при който изход от делото правно основание за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя не е налице.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕФ № 8505324876 на АПИ.

Оставя без уважение искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____